

stanti peluim primi & matulam confecerint, vlu
quem ignorarunt plane peruerso.

Huet. Ori-

gen. lib. 1.

S. 5. p. 23.

In eandem sententiam veritate rei & ratio-
nibus inductus Antistes Abrincensis pro suo sensu
loquitur, & irase differri ait, quotiescunque vi-
los de plebe grammaticorum litteratores bonis
scriptoribus inscitiae suae virus adspargere vide-
at; qui si quando noua vox Lexicis incognita sese
det, eā sine cunctatione obelo suo iugulent, obtru-
sisque coniecturis suis per summam audaciam no-
bis faciant fucum: quam ob rem diu multumque
quaesierit; plusne pernicipi in litteras an utili-
tatis critica ars intulerit. Similem querimoniam
merito habet Rapinus, atque in obseruationibus
in poemata Homeri & Virgilii, quibus Cl. Brouk-

Rapini ob-
seruat.

Traj. ad Rh.

1684. S.

16. p. 123.

conf. S. 2.

p. 8. recu-

sae sunt

Lugd. B.

1704. 8.

husius me locupletauit, seque coram fassus inter-
pretem est, illos ait qui de grammaticarum gre-
ge sunt magnificentiam eloquutionis Homericae,
versuumque pompam, & operis veluti superfici-
em admirari vnice, ad veramque lucem caligare,
neque posse intimas Homeri & Maronis virtutes
perspicere, aut ad fundum vsque penetrare. Quo
pacto autem recte atque ordine aliquid de poeta-
rum artificio statuent, quos solum genus dicendi
splendidius, & exteriora illa morantur, nec agno-
scunt stupendam inusitatamque artem, qua se le-
ctorum animis ingeniose insinuant, eosque fin-
gunt, formant, flectunt. Qualia artis miracula
a grammaticis non capiuntur, insolentique su-
percilio praetereuntur. Nam qui syllabas dime-
tiun-